



GEEN ZUIVERE KOFFIE

Een blijspel in drie bedrijven

door

RONALD VAN WANROOIJ

TOONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEEN ZUIVERE KOFFIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **RONALD VAN WANROOIJ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2021 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Pieter – receptionist, heeft oogje op Gertrude

Gertrude – interieurverzorgster, hart op haar tong, vaak snibbig

Rosa – makelaarster, poppetje, doet mee aan laatste mode. Wil scoren voor de zaak

Mona Plof – directrice hotel

Albert Herman Hendriks – bezoeker

Pieter Cornelis Hendriks – bezoeker

Jan de Wit – bezoeker

Peter Pan – inspecteur

Merel – bezoekerster, dochter van A.H. Hendriks

Paulien Colon – bezoekerster, koerierster

DECOR:

Receptie.

EERSTE BEDRIJF

(wij zien de receptie. Pieter is actief in de weer met papieren en de computer dan komt Gertrude binnen. Blazend en boos. Theedoek om haar hoofd. Bezem met veger en blik links en in haar rechterhand een dweil)

PIETER: Goedemorgen Gerrie, zonnestraaltje, wat zie je er weer fantastisch uit vandaag. Je maakt mijn dag nu al helemaal goed. Vertel, hoe is het met je?

GERTRUDE: *(snauwend)* Dat gaat je geen flikker aan. Hou jij je nou maar bezig met je computer en niet met mij. Er had iemand gekotst op de wc. Is er bijna niemand aanwezig, wordt er toch nog te veel gezopen en ik ben weer de Sjaak. Kan ik de wc weer ontsmetten. Heb ik nog geluk dat de afvoer werkt. Trut hotel.

PIETER: *(opgeruimd vrolijk)* Nou zeg, je bent weer geweldig op dreef vandaag. Het klinkt weer allemaal erg vertrouwd. Waarom hebben je ouders je eigenlijk Gertrude genoemd en niet Gertrut? Zou beter staan 's morgens.

GERTRUDE: *(venijnig)* Hee! Niks over mijn ouders zeggen, anders kom ik wel even achter de balie. Even het een en ander recht trekken.

PIETER: Ho stop, niet onder werktijd. Maar even serieus, ik heb een nieuwtje.

GERTRUDE: Zal mij benieuwen. Vertel op, ik ben nieuwsgierig.

PIETER: We zijn te koop!

GERTRUDE: *(verbaasd)* Wat bedoel je met we zijn te koop?

PIETER: Wij, dit hotel. We staan te koop met alles erop en eraan. Een kennis van mij vroeg het me gisteravond bij het kaarten. Ik heb vanmorgen gegoogeld en heb het gevonden. Kijk hier, ik heb het geprint. Te koop: Hotel, 8 kamers, klein restaurant. Momenteel gesloten, wegens ontbreken opvolger. *(Pieter vouwt het A4 daarna op en stopt het in zijn colbert)*

GERTRUDE: Wegens ontbreken opvolger? Wat een leugen. Ze had beter kunnen zeggen wegens achterstallig onderhoud en waardeloos personeel.

PIETER: Vooruit zeg, toch geen waardeloos personeel? Zeg dan goed personeel met waardeloos salaris.

GERTRUDE: Ja, dat zou wel beter kunnen kloppen. Dus Mona gaat het verkopen. Ben benieuwd of haar dat gaat lukken, deze miserabele zoi. Omdat er hier geslapen wordt is het nog geen hotel.

PIETER: Er wordt hier niet alleen geslapen, Gertrude. Sommige gasten blijven de hele nacht wakker, lijkt het.

GERTRUDE: Ik weet het, en de volgende dag kan ik weer de kamer luchten en schoonmaken. Wat dat betreft heb ik een hondenbaan.

PIETER: Ik heb de koffie klaar. Zin in een bakkie?

GERTRUDE: *(weer normale stem)* Nee, nog niet. Ik loop achter. Weet je wat ik vond? Vuil ondergoed. Hier, ik heb het in deze zak gedaan. Ook weer van een stel dat geen oog dicht heeft gedaan. Gooi jij het even buiten in de container? Ik moet nog twee kamers doen. Vandaag komen er weer een paar nieuwe gasten, dus ik heb haast.

PIETER: Ik hoop dat ik de koper kan ontmoeten. Ik heb wel ideeën hoe dit hotel weer rendabel gemaakt kan worden.

GERTRUDE: Jij ideeën? Daar kan ik me echt niets bij voorstellen.

PIETER: Ik zit vol met verassingen, dat hoor je wel. *(Gertrude legt de zak met was op de balie. Pieter legt deze even opzij, knikt naar Gertrude als bevestiging dat hij de was weg zal doen en gaat verder op zijn toetsenbord. Bijna gelijktijdig dat Gertrude haar ronde vervolgt komt de eerste klant binnen. Deze man is keurig gekleed)*

PC: Goedemorgen, Hendriks is de naam en ik heb hier een kamer gereserveerd.

PIETER: AaaHaa!

PC: Nee, P.C.

PIETER: *(beduusd)* Wat bedoelt u met P.C?

PC: Het is P.C. Hendriks.

PIETER: AaaHaa!

PC: Neehee, het is P.C.

PIETER: Ja ja, ik begrijp het wel. U bent de heer Pieter Cornelis Hendriks. Ik zei alleen aaahaa, omdat ik blij was over de eerste nieuwe klant vandaag. En ook nog eens zo vroeg. Het staat allemaal goed in de computer hoor.

PC: O, is het dat. Wel, ik voel me er wel prettig bij, met deze ontvangst. Een beetje persoonlijk staat me wel aan. Een pluspunt voor dit hotel, zeg maar. Welke kamer heb ik?

PIETER: U heeft kamer 8. Hier de gang door en dan is het de laatste kamer rechts. Alstublieft, dit is de sleutel. We hebben geen elektronische sloten, dus u moet de sleutel ouderwets omdraaien en niet verliezen.

PC: Duidelijk. Kan ik hier mijn diplomatenkoffer in bewaring geven voor in de kluis? Ik las op internet dat de kluis op de kamer niet werkt. Hoe komt dat?

PIETER: We hebben wat kleine problemen op dit moment. Onze kluisen staan aangemeld in onze computer, maar dat programma is gehackt. We hebben al een afspraak gemaakt met een IT'er en die laat het ook even afweten. Hij is ergens een bocht uitgevlogen. Afwachten wanneer hij weer hersteld is. Wij durven nu de kluisjes niet te gebruiken, want als ze dicht gaan dan is het goed mogelijk dat ze niet meer opengaan. Maar ik bewaak uw koffer met mijn leven.

PC: Oké, dat moet dan maar zo. Misschien is dat wel veiliger nu hij met uw leven wordt bewaakt. *(beetje pruillachje)* Er zijn pluspunten en minpunten voor dit hotel. Ik zal het onthouden. *(de koffer gaat over de balie en Pieter zet hem op de grond. Het publiek ziet nu geen koffer meer. PC verdwijnt achterna gekeken door Pieter)*

PIETER: *(schudt hoofd heen en weer)* Blaaskaak. Neehee, het is PC. Bah! Flauwe vent, maar toch wel netjes. *(bezoeker Jan de Wit komt binnen. Sjofel aangekleed, draagt diplomatenkoffer in zijn hand. Doet joviaal)*

JAN DE WIT: Hoi hoi, ik heb hier een bevestiging van een boeking, dat zou voldoende zijn. Welke kamer heb ik? *(Pieter kijkt aandachtig het A4tje door)*

PIETER: U heeft zelfs uw BS gekopieerd. Ik zal dat direct

doorstrepen. Zo, dat is gebeurd. Wel, Meneer de Wit, u heeft kamer 20. Hier de gang in, voorlaatste kamer rechts. *(geeft sleutel af)* Verlies hem niet mijnheer.

JAN DE WIT: De kluis werkt niet, heb ik al begrepen. Ik zal hem meenemen, maar ik krijg wel bezoek. Is er anders een veilige plek waar ik deze koffer kan opbergen? Het is belangrijk.

PIETER: Ja hoor, die kan ik hier wel kwijt. Ik kan hem hier bij mij in de balie neerzetten. Er komt hier niemand achter, dus net zo veilig als een kluis die niet open kan.

JAN DE WIT: Dus dat is het probleem. Wel dicht maar daarna niet meer open. Niet erg betrouwbaar. Ik zal hem maar hier laten bij u.

PIETER: Ik zal deze bewaken met mijn leven mijnheer. Nou zeg, die is licht. Daar zit niet veel in.

JAN DE WIT: *(honend)* Het is maar hoe je er tegenaan kijkt. Voor mij is het voldoende. Fijn trouwens, zo'n streekhotel. Lekker afgelegen en vooral rustig. Wilt u mij direct waarschuwen als mijn bezoek komt. Ik verwacht een zakenpartner over ongeveer 1 uur.

PIETER: Natuurlijk mijnheer De Wit. Uitstekend. Kan ik de naam noteren van uw bezoeker?

JAN DE WIT: Ik weet alleen dat het een vrouw is geworden, maar ik weet haar naam niet. Zij gaat naar mij vragen.

PIETER: Oké dan. Die mevrouw zal zich wel bekend maken hier aan de balie. Ik houd het in de gaten mijnheer de Wit.

JAN DE WIT: En denk eraan; met uw leven bewaken! Ik ga meteen bellen dat ik er ben. *(Jan verdwijnt naar zijn kamer. Pieter gaat weer verder rommelen op en aan zijn balie. Mona Plof komt op)*

MONA: Goedemorgen Pieter. Al een klant geweest? Het gaat heel druk worden hoor. We hebben drie boekingen.

PIETER: Ja, dat staat in het systeem en er zijn er al twee binnen. De laatste is trouwens een nieuwe, die is hier nooit eerder geweest. Drie boekingen vandaag, toe maar. We zitten vol!

MONA: Doe niet zo vervelend, Pieter. Ik weet ook wel dat het niet florissant gaat met het hotel. Misschien moet ik het 's middags ook maar openen voor stelletjes.

PIETER: Stelletjes? Die komen hier toch al genoeg? En ze gaan

allemaal weer vroeg naar huis. Naar hun eigen huis, denk ik. Zakenreis gehad. Het mocht wat.

MONA: Pieter, niet oordelen. Het gaat ons geen bliksem aan. Ze willen een kamer en een goed bed en daarvoor willen ze goed betalen. Die opbrengst heb ik absoluut nodig.

PIETER: Als ik eigenaar zou zijn van dit hotel schopte ik ze eruit. Ik zou er weer een fatsoenlijk hotel van maken.

MONA: Van fatsoen kan ik niet eten en geen salarissen betalen. Denk dan daar maar aan. Trouwens, de kamers 12 tot en met 14 moeten vandaag goed schoon worden. Zeg maar extra schoon. Daar komen twee jonge vrouwen voor. Heb je Gertrude gezien?

PIETER: Twee vrouwen? Die staan hier niet geboekt. Actie van jou buiten mij om? Zo wordt het een zootje, Mona. En Gertrude? Ja hoor. Ze liep al in haar gewaad rond en ze had heel goede zin vandaag. Echt uitstekend. Ze was helemaal zichzelf.

MONA: *(kijkt hem eventjes verbaasd aan)* Gertrude goeie zin? Onmogelijk. Die heeft alleen goeie zin als ze weer naar huis mag of als ze haar salaris heeft gekregen. Het is altijd te veel, te zwaar of te groot. Zoveel hoeft ze toch niet te poetsen. We hebben maar acht kamers. Beetje bijhouden, dat is alles. En lakens verschoneren.

PIETER: U kijkt daar misschien net even verkeerd tegenaan. Waarschijnlijk is het meer dan u denkt. En over salaris zullen we het maar niet hebben.

MONA: Pieter, inderdaad, ik wil het niet over geld hebben. Ik heb het al moeilijk genoeg. Misschien kan ik je binnenkort iets zeggen over veranderingen die op stapel staan. Maar nu nog niet.

PIETER: Nou, het zal mij benieuwen. *(Mona verdwijnt schouderophalend. Nu komen er 3 mensen tegelijk binnen. A.H. Hendriks, Rosa en Merel)*

AH: Goedemorgen. Ik heb hier een vergaderruimte gehuurd.

PIETER: U bent de heer A.H. Hendriks?

AH: Inderdaad en dit is Merel en deze mevrouw heet Rosa. Kan er even gebruik gemaakt worden van het toilet? We hebben een lange rit achter ons liggen.

PIETER: Natuurlijk. Daar door die deur is het toilet. Heren links,

dames rechts, u ziet het vanzelf.

AH: Nou, ik hoef niet, maar Merel wel, hè meisje? Ga maar gauw voordat de dam breekt. *(Merel wisselt even een blik met Rosa, daarna met AH en loopt richting toilet. AH geeft Merel nog een knipoog en kijkt haar een seconde na. Dan draait hij zich naar Pieter)* Waar is de vergaderruimte?

PIETER: De vergaderruimte, helaas is die nu niet beschikbaar. We hebben overlast gehad van de bui van vannacht. Er is door de bliksem ook een gat in het dak geslagen en dat wordt vandaag gerepareerd, maar ja, dan zijn er wel mensen binnen. U kunt wel hier aan deze grote tafel vergaderen. Ik zal u 15% korting geven op uw boeking.

AH: *(kijkt rond. Ziet de tafel en kijkt nog eens rond, dan weer naar Pieter)* Nou ja, we zijn in overleg met een nieuw project. Niets is hierover zeker. Het is weliswaar een flinke investering, maar als u de mensen bij ons uit de buurt kunt houden....

PIETER: Daar doe ik mijn best voor meneer. U heeft met zijn drieën het aantal aanwezigen vandaag verdubbeld, dus het is helemaal niet druk en zodoende heeft u er waarschijnlijk geen last van.

AH: Misschien is dit wel goed genoeg, dan krijg ik ook een betere indruk van dit hotel. Kom Rosa, dan gaan we daar zitten. Kunnen we koffie krijgen?

PIETER: Natuurlijk mijnheer. Ik zal ervoor zorg dragen. *(Pieter komt achter de balie vandaag, ziet Gertrude en maakt kots gebaar naar Gertrude, terwijl hij knikje doet met zijn hoofd naar AH en Rosa.*

Gertrude loopt naar de balie en gaat erachter staan. Ze kijkt naar Pieter die met de koffie terugkomt en deze op de tafel zet bij AH en Rosa. Daarna loopt hij ook naar de balie)

GERTRUDE: Zijn we nu ook al een hotel voor kortstondige affaires? Dat is toch geen zuivere koffie daar? *(kijkend naar AH en Rosa)*

PIETER: Zij heet Rosa en die ander heet Merel. Die vent kwam hier met twee vrouwen aanzetten. Allebei even oud, denk ik. Die andere moest naar het toilet. Ze gaan hier blijkbaar vergaderen over een nieuw project. Ze hebben de tafel geaccepteerd en zitten nu daar ons hotel te bekijken.

GERTRUDE: Het is toch niet te geloven, zo'n vent met zo'n jonge

griet. Hoe ver moet dit hotel nog zinken. Maar ja, hoe ouder hoe gekker. Twee tegelijk, dat hou je toch ook niet voor mogelijk. In ieder geval stinkt hij wel naar geld.

PIETER: Naar geld. Zou je denken?

GERTRUDE: Natuurlijk, wat denk je anders. Voor niks gaat de zon op. Maar het is mijn zaak niet. Ik was mijn handen in onschuld. Is er trouwens koffie? Daar heb ik nu wel zin in.

PIETER: Natuurlijk Gertrude, voor jou altijd.

GERTRUDE: Ja ja, laat dat geslijm maar weg. Gewoon koffie en zwart. *(Mona komt weer ten tonele en loopt naar de balie. Merel komt van de andere kant en gaat aan de grote tafel zitten. Alle drie direct fluisterend in gesprek)*

MONA: *(aangekomen bij de balie, aanschouwt even het trio en zegt tegen Gertrude en Pieter)* Hebben ze al een kamer besteld? Ik heb telefonisch met een van die vrouwen gesproken. Ze heeft me gemaild ook en een foto gestuurd.

PIETER: Nee, nog niet, maar wat niet is kan nog komen.

MONA: Als ze besluiten te blijven; zet ze op 12 tot en met 14, Pieter. Die zijn toch klaar, Gertrude?

GERTRUDE: Natuurlijk mevrouw. Ze zijn spic en span en ik hoop dat het zo blijft. *(er wordt wat gegiecheld aan de grote tafel en Merel staat op en loopt naar de balie. Gertrude en Mona verdwijnen, schielijk)*

MEREL: Heeft u misschien een kamer voor ons?

PIETER: Zeker hebben we dat, maar u betaalt dubbel tarief een kamer voor drie personen.

MEREL: *(verbaasd)* Voor drie personen! Hoe komt u daarbij. Wij willen alle drie een kamer voor onszelf. Wat we tot nu toe hebben gezien van dit hotel bevalt ons. Morgen willen we de omgeving bekijken, daarom willen we blijven.

PIETER: Ach ja, natuurlijk. Wat dom van me. Ik zal u de kamers geven die langs elkaar liggen. Ik moet wel uw gegevens hebben om te boeken.

MEREL: Natuurlijk, vanzelfsprekend. Hier is mijn paspoort. Rosa, kom je ook? Er zijn kamers vrij. Ze willen onze namen. *(Rosa staat op en met een lachje naar AH slentert zij naar de balie.)*

Pieter raakt van slag als zij naderbij komt. Bij de balie aangekomen staat Pieter dom te grijnzen naar Rosa)

ROSA: Hee kerel, sta niet zo te dromen en boek onze kamers.

PIETER: *(weer bij zijn positieven)* Mevrouw M. Hendriks en Mevrouw R. Muller. U bent beiden geboekt. Ik boek ook de kamer voor Mijnheer Hendriks, ik heb al zijn gegevens. Wat een toeval dat u dezelfde naam heeft als mijnheer Hendriks. Nou ja, het boeit me ook eigenlijk niet.

MEREL: Ik heb die naam al gekregen bij mijn geboorte. Die man daar is mijn vader.

PIETER: Ooooo... uw vader. Dan heeft mij een verkeerde gedachte besprongen.

MEREL: Besprongen nog wel. Bespottelijk. Nee hoor, de enige die mijn vader bespringt is Rosa en ik kijk toe.

ROSA: Jazeker. En als het me goed afgaat, dan heb ik de bonus voor deze maand weer verdiend.

PIETER: U vindt het vast niet erg dat ik het niet begrijp. Ik zal u de sleutels geven. Het zijn de kamers 12 tot en met 14. Ik vertrouw erop dat ze aan uw wensen voldoen en wens u alvast een goede nachtrust.

(het volgende stukje is 1 a 2 minuten stil spel)

(Pieter geeft alle sleutels aan de dames en die gaan weer zitten aan de tafel. Pieter gaat opruimen achter de balie. Hij glijdt uit en scheldt en schopt achter de balie tegen een koffer. Dit geluid klinkt duidelijk in de zaal. Dan kijkt hij met open mond naar beneden en daarna in paniek de zaal in. Plotselinge actie van Pieter.

Hij schudt de plastic zak met de achtergebleven was uit achter de balie. Het publiek ziet lingerie uit de zak vallen. Hij rommelt wat verder en dan is goed hoorbaar het klikken van een koffer die dicht gaat. De zak komt weer tevoorschijn, is gevuld met iets

en Pieter legt deze in de kast achter hem en doet dan de kast op slot. Sleutel in zijn vestzak. Al die tijd is wel het hoofd enigszins zichtbaar achter de balie. Beetje paniekerig ook.

Pieter pakt zakdoek of stuk keukenrol en veegt zijn hoofd af. Hij is nerveus, paniekerig zelfs. Er stapt een jonge dame het hotel binnen. In Gothic kledij. Pieter hervat zich en komt tot rust)

PAULIEN: Hoi.

PIETER: Goedendag. Kan ik u ergens meehelpen? Weet u zeker dat u hier moet zijn?

PAULIEN: *(snauwend)* Wat is dit voor een stomme vraag. Discrimineer je mij soms!!! Laat maar, ik heb een afspraak met De Wit. Mijnheer Jan de Wit. *(dwingend)* Ga hem eens halen. NU! Ik heb haast.

PIETER: Ja, wacht eens even, dat gaat zomaar niet.

PAULIEN: Ja, ik kan hem ook zelf gaan halen. Hij heeft mij geappt dat hij kamer 20 heeft.

PIETER: Oké oké, ik ren al. U kunt daar even wachten op de bank. *(Paulien gaat naar de aangewezen plek. Zij draagt een weekendtas die ze met een plof op de bank zet. Zij gaat ernaast zitten. Vlak hierna komen Pieter en Jan de Wit binnen. Jan smoest iets tegen Pieter en gaat naast Paulien zitten. Hij zegt geen woord maar knikt slechts. Pieter komt al aangelopen met de koffer van Jan de Wit)* Alstublieft, uw koffer.

JAN DE WIT: Dank U. *(er is een man binnengekomen (Peter Pan) die aandachtig naar Jan de Wit kijkt en naar Paulien. Hij heeft een telefoon in zijn hand en het is zichtbaar dat hij de twee personen filmt)* Volgens afspraak. *(en hij overhandigt zijn koffer aan Paulien. Paulien op haar beurt geeft de weekendtas aan Jan de Wit)*

PAULIEN: Alsjeblieft, volgens afspraak. Wel een vreemde plek om dit te doen.

JAN DE WIT: Ik heb zo mijn manieren. Overdag hebben mensen niets in de gaten

PETER: *(rechercheur, komt op de twee mensen afgelopen en zegt)* Hallo. Ik ben Peter Pan. Rechercheur van politie. *(hij laat ID zien)*

En ik wil uw zakelijke betrekkingen hier ter plekke controleren.
Met name de inhoud van deze tas en uw koffer.

JAN DE WIT: Ho even, dat gaat zomaar niet. Dit is een hotel en ik mag hier mijn zaken doen met wie ik ook maar wil.

PETER: Natuurlijk mag u dat. Maar wij zijn getipt dat hier iets verdachts plaatsvindt. Als u niets te verbergen heeft kunt u toch geen bezwaar maken, wel? Trouwens, ik weet wie u bent. U bent een bekende van ons, toch Mijnheer de Wit? *(naar Paulien)* Maar u niet. Wie bent u, Mevrouw?

PAULIEN: Ik ben Paulien Colon en ik heb deze klant suiker geleverd.

JAN DE WIT: En ik heb haar lingerie geleverd. Wat ook onze afspraak was.


PETER: *(schamperend)* Natuurlijk natuurlijk. En ik geloof dat ook, maar om zeker te weten wil ik dat even controleren. Wilt u die koffer eens opendoen?

PAULIEN: Omdat u zo aandringt. *(en ze maakt de koffer open. Er liggen kledingstukken in. Paulien is verbaasd, maar dan wordt ze boos. Heel boos. Ze gluurde naar Jan de Wit)* U zou mij iets van een ander merk leveren. *(ze praat langzaam en hard en iedere aanwezige kijkt op)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto